

Beslutningsforslag nr. B 15. Fremsat den 1. april 1998 af Kim Behnke (FP), Tom Behnke (FP),
Thorkild B. Fransgaard (FP) og Kirsten Jacobsen (FP)

Forslag til folketingsbeslutning

om afskaffelse af beskatning for arbejdsgiverbetalte behandlinger af medarbejdere

Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag, der sikrer, at en af arbejdsgiveren afholdt udgift i forbindelse med lægeordineret behandling af den ansatte fritages for beskatning.

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget refererer til lovforslag nr. L 180 fra folketingsåret 1996-97: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Justering af personalegodebeskatningen) og er en delvis genfremsættelse af ændringsforslag nr. 3 i Skatteudvalgets betænkning af 14. maj 1997 over L 180.

Lovforslag nr. L 180 var en justering af ligningslovens § 16 og bestemmer beskatningen af de personalegoder/frynsegoder, der kan relatere sig til den enkelte skatteyder. Frynsegoder defineres som »goder, arbejdsgiveren i overvejende grad har ydet af hensyn til den ansattes arbejde«, og omfatter alle ydelser, der medfører en besparelse for den ansatte. Der henvises vedrørende L 180 til Folketingstidende 1996-97, tillæg A 3850 og 3842, tillæg B 969, tillæg C 492 og forhandlingerne 4666, 7669 og 7826.

Forslagsstillerne mener ikke, dette er rimeligt. Det er på tide, at udgifter afholdt af arbejdsgiveren i forbindelse med ansattes lægeordinerede behandlinger fritages for beskatning som personalegoder. For den medarbejder, der modtager ydelsen, bliver der derfor tale om en skattelettelse, da denne efter gældende regler er skattepligtig. Tilsvarende bør skattefrihed gælde, hvis arbejdsgiveren i stedet tegner en forsikring på den ansatte. Medarbejderen fritages for beskatning af såvel præmie som sumudbetaling (eksempelvis til dækning af operation).

Udgiften, som arbejdsgiveren derved påtager sig, er at sidestille med andre driftsudgifter og dermed fradragsberettiget. Tilbudet skal være generelt og tilfalde samtlige firmaets medarbejdergrupper, hvorved favorisering af enkelte medarbejdere undgås.

Efter gældende regler beskattes behandlinger, som en arbejdsgiver ønsker at finansiere for sine ansatte, på samme vilkår som fri bil, fri sommerbolig, fri telefon og lign. Ligheden er måske slående for nogle, men det er forlagsstillerens klare holdning, at arbejdsgiverbetalte behandlinger ikke er frynsegoder, men snarere samfundsgoder.

Samfundsgoder er - som ordet siger - til gavn for samfundet, og dét er netop egenskaben, der kendetegner arbejdsgiverbetalte behandlinger. Ved at afholde

udgifterne for de ansattes behandlinger løser arbejdsgiveren med ét slag mange problemer:

- Medarbejderen bliver behandlet inden for en overskuelig tidshorison og undgår derved at blive fyret efter et halvt år - hvilket ikke er unormal ventetid for visse typer af operationer. Derved undgår medarbejderen det frustrerende ved lange ventelister - først til en forundersøgelse og siden hen til selve operationen - hvor uvisheden, om man når det, ikke just er befordrende for patientens helbred.
- Ventelisterne til det offentlige behandlingssystem nedbringes. Arbejdsgiveren vil i høj grad benytte sig af behandlertilbud i den private sektor, hvilket medfører, at medarbejderen ikke kommer til at figurere på det offentliges ventelister.
- Arbejdsgiveren får hurtigt sin, ofte vigtige, medarbejder tilbage. Produktionstab som følge af sygdom hos noglepersoner kan dermed minimeres, og tidkrævende, sædvanligvis dyre, procedurer til søgning af kvalificeret erstating undgås.
- Den samlede sygeperiode nedbringes, hvilket medfører offentlige besparelser på udgifter forbundet med sygedagpenge.
- Endelig foretages behandlingerne for private midler, hvilket giver amterne en besparelse i udgifter til offentlig behandling (operationer, genoptræning etc.).

Fordelene er mange, og foruden den klare samfundsmæssige gevinst - der både er i virksomhedernes, medarbejderens og samfundets interesse - frigøres økonomiske ressourcer til gavn for skattetryk og den enkelte skatteyder. Ligheden med andre personalegoder er derfor til at overse og det absurde i at beskatte det som sådan åbenlys.

Fortalerne for beskatning af arbejdsgiverbetalte sundhedsudgifter vil sikkert hævde, at det dels strider mod princippet om ligelig behandling, dels at det medfører tab af skatteindtægter.

Forventningerne om, at vi alle, når vi er syge, skal have den relevante behandling uanset betalingsevne, er selve kernen i vores velfærdssamfund. Dette ændres der ikke ved - tværtimod! Ved at behandle én

medarbejder privat skabes der plads til den næste på de offentlige ventelister. Samfundsøkonomisk begrænses ydelsen derved ikke til én person, men kan betragtes som et generelt initiativ til at afhjælpe ventelisterne i det danske sundhedsvæsen. Alt andet lige må det styrke borgernes tiltro til det danske sundhedsvæsen.

At forslaget skulle medføre mindre skatteindtægter, stiller forslagsstillerne sig også uforstående over for. Gældende regler for beskatning af frynsegoder bevirker, at arbejdsgiverbetalte behandlinger reelt bliver dobbeltbeskattet. Først beskattes den ansatte - siden hen den, der leverer ydelsen. Hvis den ansatte skal undgå beskatning, må arbejdsgiveren betale et så stort beløb, at nettobeløbet, efter skat, svarer til den kon-

krete udgift. Det er helt uacceptabelt! Med forslaget fritages den ansatte for beskatning, men ydelsen er fortsat skattepligtig - og beskattes der, hvor den bliver leveret (privathospital, klinik, praktiserende speciallæge etc.).

Tiden er moden til en revision af personalegodebeskatningen. Ansatte, der får lægeordineret behandling betalt af deres arbejdsgiver, skal ikke beskattes. Og udgiften, som arbejdsgiveren har i forbindelse med behandlingen, bør opfattes som det, den reelt er: en fradragsberettiget driftsudgift. Det kan ikke være rimeligt, at man - med argumentet »fordeling« - hindrer et tiltag, der på så mange områder er til gavn for samfundet.

Skriftlig fremsættelse

Kim Behnke (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af beskatning for arbejdsgiverbetalte behandlinger af medarbejdere.

(Beslutningsforslag nr. B 15).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.